DISSERTATIO

INAUGURALIS,

DE

SCORBUTO.

DISSERTATIO INAUGURALIS,

DE

SCORBUTO,

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,

Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

JACOBUS HOME,

BRITANNUS,

Soc. Med. Reg. Edin. Sod. Ext.

Soc. Phy. Soc. Hon.

Ad diem 12. Septembris, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXI.

Viro Celeberrimo,

Et

Hujus Seculi Medicorum Principi,

JOHANNI PRINGLE,

EQUITI BARONETTO,

Magnae Britanniae Regis Medico Extraordinario,

Reginae Medico Ordinario,

&c. &c. &c.

JACOBUS HOME

S.

Cui potius quam tibi, Vir Illuſtriſſime, qui, non ſolum univerſam medicinam, ſed hanc rem prae aliis, tuis experimentis coluiſti, illuſtraſti, ornaſti, Diſſertationem hancce dicarem?

Quanquam, vero, fama tua nequaquam tali egeat auxilio; liceat autem, tibi, literarum omnigenarum patrono, omni virtute privata ornato, primitias haſce juveniles, exiguum quamvis obſervantiae monumentum, conſecrare. Ut diu laetus, viribuſque integer interſis populo faventi, ſemper in votis erit.

b

QUONIAM omnes, qui ſummos in Medicina honores ambiunt, ad aliquod ſcientiae et progreſſus ſpecimen, in publicum emittendum, eadem dira cogit neceſſitas; igitur, ut Academiae hujuſce, ſemper venerandae, inſtitutis legibuſque obtemperem, de Scorbuto diſſerere fert animus.

Ex immenſa materie, qua abundat ſcientia medica, non hoc argumentum ſelegi, quia aliquid novi aut incogniti me poſſe proferre credulus putavi; ſed quia nullus, ex magna morborum multitudine, miſera quibus mortalitas obnoxia eſt, et ob ipſam morbi naturam, et ob maximas ſtrages, quas terra marique edidit, medici attentione dignior apparuit.

Praeterea,

Praeterea, occaſio, qualis diſſertationes inaugurales ſcribentibus rariſſime contingit, morbum ipſum in omni ſtadio et diverſis ſub formis obſervandi, ſeſe obtulit; claſſis enim Jamaicenſis, morbis, Scorbuto praeſertim, multum vexata, nuperrime his appulit oris. Illorum indulgentia, qui aegrorum curationi praefuerunt, eos viſitare conceſſum fuit. Quoniam, autem, in hoc caſu, Scorbutus haud multum fuerit diverſus ab eodem morbo, tam multis aliis deſcripto, potius ex auctoribus colligere, quam obſervationes proferre juveniles, placuit.

Omnia, igitur, quae ſequuntur ex auctoribus deprompta ſunt; et dolendum equidem eſt, quod, ex tanta auctorum turma, qui de hoc morbo ſcripſerunt, omnes magis ad theorias vanas proponendas, vel ad diſtinctiones inutiles inſtituendas, quam ad

Naturae

Naturae obſervationem, animos attendiſſe, Hinc 'Scorbuti nomen apud auctores me-'dicos, morbum deſignat adeo multiplicem 'et facie diverſum, ut non idem, ſed alius 'atque alius eſſe videatur *.'

Optime, igitur, de medicis meritus eſt Illuſtriſſimus Lindus, qui in primis tales monſtravit errores, et Scorbuti nomini certos impoſuit fines.

Ex hoc tempore, medici, magis illi peſti marinae, nautis Scylla et Charybde gladiove hoſtili infeſtiori, attenderunt. Multae per varios auctores, et in omni orbis terrarum parte, obſervationes factae ſunt, per quas Scorbuti theoria certior evaſit, et ejus curatio tandem medicinae opprobrium eſſe deſiit.

ARGU-

* Mead's Medica Monita, cap. xvi.

ARGUMENTUM.

SCORBUTI antiquitas, I.—*Definitio*, III. —*Symptomatum narratio*, VIII.--*Cadaverum ſectiones*, XV.—*Diagnoſis*, XVII.—-*Cauſa Proxima*, XVIII.—*Cauſae Remotae*, XXIV. —*Symptomatum Ratio*, XXXIX.—*Prognoſis*, XLV.—*Medendi Methodus*, XLIX. —*Prophylactica*, L.—-*Curativa*, LIX.-—*Palliativa*, LXX.—*Nocentia*, LXXIII.

DISSERTATIO

INAUGURALIS,

DE

SCORBUTO.

I.

ANTE ſeculum decimum ſextum, apud auctores hiſtoricos, aut medicos, tam obſcura Scorbuti mentio fit; ut pro novo et antiquis incognito morbo a nonnullis habeatur. *Friend's Hiſtory of Medicine, tom.* 2. *p.* 387.

II.

Magis autem veriſimile videtur, morbum hunce diriſſimum antiquitati non ignotum fuiſſe, cauſas vero ob varias, haud tam funeſtas olim ac nuper edidiſſe ſtrages; ideoque, ab antiquis, qui nobis morborum hiſtorias parum accuratas tradiderunt, minus obſervatum fuiſſe. *De Haen*, *Problemata de Scorbuto*, § 1.

III.

Noſologorum ante omnes alias, placet Definitio Culleniana.

‘ In regione frigida poſt victum putreſ-
‘ centem, ſalitum, ex animalibus confectum,
‘ deficiente ſimul materie vegetabili recente;
‘ aſthenia; ſtomacace; in cute maculae di-
‘ verſicolores, plerumque liveſcentes, prae-
‘ ſertim ad pilorum radices.’ *Cull. Gen. Morb. tom.* 2. *Cl.* iii. *Ord.* iii. *Gen.* lxxxvi.

IV.

IV.

In omni orbis terrarum parte apparuit Scorbutus, non modo ſub Sole ardente, verum etiam, ſub circumgelatis Polis; frequentior autem mari quam terra invenitur; et maxime regiones ſeptentrionales et paludoſas vaſtat.

V.

Medici, ſemper imitatorum ſervum pecus, Scorbutum, in frigidum et calidum, in terreſtrem et marinum, in acidum et alkalinum, et in multas alias ſpecies fictas, olim diviſerunt. *Boerhaav. Aph.* 1153. *Lind on the Scurvy, edit.* 3. *part.* 1. *chap.* 2. 3. 4.

VI.

Sed jam perierunt hae diſtinctiones (V.), ſcilicet, quia naturae fideli obſervantia carent; et ab optimis nunc conceditur auctoribus, unicam tantum Scorbuti ſpeciem eſſe, multum vero gradu variantem. *Sir John Pringle's*

Pringle's appendix to the Diſeaſes of the Army, *p.* 410. *De Haen*, *Problemata de Scorbuto*, § 3. 4.

VII.

Tam varia exhibet ſymptomata morbus hicce Proteiformis in hominibus diverſis, ut omnia ordine memorare perdifficile ſit; in ſtadia diſtincta dividere, impoſſibile; nonnulla enim per totum decurrunt morbum, et aeque omni ſtadio communia ſunt.

VIII.

Incipit, plerumque, languore; torpore; vultu pallido et lurido; animi demiſſione; et, levem poſt exercitationem, dyſpnoea inuſitata, et mira laſſitudine. Interdum, vero, ab ipſo morbi initio, ſymptomata graviora adſunt.

IX.

Brevi, gingivae mollitie, pruritu, tumore, ulcuſculis, fungo, putredine, et ſanguinis

nis profluvio frequenti, vexantur; dentes vacillant; ſpiritus foetet; cor palpitat; crura oedematoſa fiunt; dolores nunc pleuritidis, nunc rheumatiſmi aemuli, adſunt. Varias per partes corporis ſuperficiei, maculae largae, ecchymoſeos ſimiles, ex colore caeruleo plumbeo, in nigrum demum deſinentes; puſtulae parvulae, miliariam referentes; et ulcera raro pus benignum, ſaniem vero atram, ſanguinolentam, effundentia, diſperguntur.

X.

In ultimis Scorbuti ſtadiis, nullus ex morborum turba, quibus mortalitas obnoxia eſt, tam lugubrem, aut tam funeſtam exhibet picturam. Omnia ſymptomata priora (IX.) in pejus ruunt; carie corripiuntur, et ab epiphyſibus ſeparantur oſſa; genua tument; tendines, praeſertim pedum, rigidi evadunt, et crura retro trahuntur; interdum ſalivatio, nullus quanquam adhibeatur mercurius, ſupervenit; ex omni fere

corporis

corporis parte ruit ſanguis; in quibuſdam, de novo redintegrantur vulnera olim inflicta, et oſſium fractorum calli ſolvuntur; et, in omnibus, vulnus leviſſimum, in ulcus peſſimum, fungoſitate foedum, vel in gangraenam, cito ruit.

XI.

Interdum, lethum lento progreditur gradu; interdum, leniſſimum poſt motum, vel etiam recenti expoſitis aëri, ſyncope, vel ſubita advenit mors; interdum, horrida aliorum comitante caterva morborum, placida demum morte, quieſcit aeger.

XII.

Per totum morbi curſum, pulſus, quod ad frequentiam, naturalis; ſemper autem debilis, et ad minimum motum citatus, intermittens. Reſpiratio ſaepiſſime laborioſa, cum tuſſi frequenti.

XIII.

XIII.

Appetitus, quanquam vires admodum fractae ſint, tamen haud imminutus manet; vehementer expetit vegetabilia aeger; aliquando nauſea, vomitus, et cardialgia adſunt. Alvus admodum varia eſt; nunc naturalis; nunc pertinaciter aſtricta; nunc vero gravis diarrhoea, falſo Dyſenteria vocata, accedit. Urina, ſub morbi finem, parca, rubra, et foetida apparet, ſedimentum lateritium aut furfuroſum deponens, et oleoſam pelliculam in ſuperficiem habens. Cutis arida et anſerina eſt, et perſpiratio imminui videtur.

XIV.

Admodum varius et in horas mutabilis eſt animus; nunc, nuncio acerbo demiſſus, nunc vero, rumoribus laetis, immenſo gaudio elatus, ſolita mentis vis et conſtantia, nullo olim periculo ſuperanda, pereunt: Æger fit timidus, et ſaepe infantis inſtar lachrymas effundit. Sed, quod mirum

rum eſt, in orci etiam faucibus, intellectus functiones integrae ſuperſunt.

XV.

Cadaveribus ſectis, viſcera omnia, cerebro excepto, grandiora, molliora, aut putrida apparent; cavitates fere omnes, tela celluloſa, et muſculorum intervalla, aqua, ſanguine, vel ſero, putridis, corroſivis, implentur; muſculi ipſi teneri, molles, gangraenoſi ſunt; cartilagines et ligamenta fere diſſolvuntur; epiphyſes ab oſſibus ſeparantur. Denique, oſſa ipſa carie et exoſtoſi exeduntur. *Poupart apud Lind, part.* 2. *chap.* 7. *Rouppe de Morbis Navigantium, p.* 150. *Petit traité des Os. p.* 386. *Lind, poſtſcript.* § 1.

XVI.

Sanguis, praeſertim ſub morbi finem, detractus, fuſcus aut lividus apparet, cito putreſcit, nec ſolito coaleſcit more; craſſamentum tenerum et atrum eſt, et ſerum acre

et

et ſubviride. *Huxham. chap.* 5. *Boerh. et Van Swieten. Aph.* 1151. No. 3. *Hoffman, tom.* 3. *de Scorbuto*, § 14. *Rouppe, p.* 145. *Mead's Diſcourſe on the Scurvy, p.* 441. *Lind. p.* 311. *Poſtſcript*, § 3.

XVII.

Scorbuti DIAGNOSIS ab Elephantiaſi, raro in hiſce terris morbo, et a Syphilitide, cujus ſymptomata omnibus innoteſcunt, ex jam tradita definitione (III.) facillima erit.

XVIII.

De horum phaenomenôn CAUSA PROXIMA, multum deliraverunt medici; alii ad ſtatum ſanguinis ſulphureo-ſalinum, vel ſalino-ſulphureum, alii ad ſanguinis ſtatum acidum vel alkalinum, &c. eam referentes. *Lind, part.* 3. *chap.* 2.

XIX.

Cadaverum vero ſectiones (XV.), et ſanguinis detracti ſtatus (XVI.), ſolida laxitate et debilitate, fluida putredine, affici demonſtrant.

XX.

Quoniam autem cauſa proxima, ſemper ſimplex, ex una tantum horum (XIX.) conſtare poteſt; utra pro cauſa Scorbuti proxima eſt habenda? An ſolidorum debilitatem generat fluidorum putredo; an vero, e contrario, putredinis cauſa habenda eſt debilitas?

XXI.

Harum opinionum (XX.) prior magis arridet. 1*mo*, Quia, uti poſtea apparebit, debilitas nunquam per ſe putredinem inducere poteſt. 2*do*, Quia nutrientibus ſolummodo, etiam ab morbi initio, curari poteſt, validiſſimis tonicis fruſtra tentatis. 3*tio*,

Quia

Quia ex nutrientibus, non illa quae validiſſimam, ſed quae infimam nutriendi poteſtatem habent, Scorbuto medentur. 4*to*, Quia, fluidorum putredine praeſente, adeſt morbus, ſublata tollitur.

XXII.

Ex omnibus hiſce (XXI.), igitur, fluidorum putredo Scorbuti cauſa videtur eſſe proxima. In hoc autem morbo minime putandum eſt, fluida eundem putredinis gradum attingere, quem extra corpus acquirunt; quoniam talis putredinis gradus vitae muneribus ſtatim infeſtiſſimus foret.

XXIII.

Docet phyſiologia, animalium fluida, ſaniſſimo etiam in corpore, ad putredinem perpetuo tendere, quam cito attingunt:

1. Si cibus omnis, vel etiam ſi cibus recens, praeſertim qui acido aut aëre mephitico

mephitico caret, quae ad corporis humani corrigendam putredinem Natura ſolers et provida ſuppeditavit, denegantur. *Boerhaav. Aph.* 80. *Gaub. Pathol.* 149. *Cullen's Phyſiology*, cclvii. *Gregory's Conſpectus Med. Theoret.* 478.

2. Si in fluida fermentum putridum receptum fuerit; aut in corpore retenta, per excretiones impeditas, materies illa putrida, quae foras eliminari debuiſſet. *Gregory, C. M. T.* 480.

XXIV.

Scorbuti CAUSÆ REMOTÆ vulgo in praediſponentes et excitantes dividuntur; diſtinctio tamen, quae interdum obſcura eſt. Cauſae praediſponentes, vel ad debilitantia, aut animi pathemata deprimentia, referuntur.

XXV.

I. Quicquid ſyſtema debilitat Scorbuti ſit cauſa praediſponens; namque valetudine,

ne, medicamentis, morbis debilitatos, quive antea hoc morbo laborarint, praecipue aggreditur, quando cauſae ſaeviunt excitantes.

Terra, quoque, maxime inter illos invenitur, quos dira coegit neceſſitas, victum per vitae genus otioſum et ſedentarium quaerere (*Van Swieten. Aph.* 1150. *De Haen*, § 3.). In exercitu, pedites ſemper magis quam equites Scorbuto vexantur; quia illi, minus quam hi, occupati ſunt. *Cramer, apud Lind, p.* 416.

Mari, eandem ob cauſam, frequentius occurrit, et magis ſaevit in navibus longis, quam in navibus onerariis; quia in his haud tam numeroſi ſunt nautae, ideoque corporis exercitatione magis conſtante utuntur, quam in illis. Obſervatur, quoque, qui maxime ignaviae dediti ſunt, uti milites claſſici, ſemper primos Scorbuto corripi. *Rouppe, p.* 103. *Lind, p.* 74.

XXVI.

XXVI.

Horum (XXV.) ratio facillima erit, ſi conſideratur, omnes cauſas, quae excretiones, praeſertim quae illam per cutem, impedire poſſint, in corpore debilitato, potentius vires ſuas exercere. Hinc Scorbutum non directe inducit, tantum cauſarum excitantium actioni favet debilitas.

XXVII.

II. Animi pathemata deprimentia; dicitur enim, quibus animus eſt impavidus et laetus, tardius Scorbuto corripi, et facilius ſanari, quam quorum mens timida et anxia eſt. Obſervatur, etiam, Scorbutum illos, qui inviti ad bellum trahuntur, ſemper primum invadere. A perelegante narratur auctore, quicquid ullo tempore ſpes nautarum antea vividas fruſtraretur, vel patriam et amicos viſendi expectationem eriperet, id ſemper novum huic morbo vigorem addidiſſe (*Anſon's voyage*). Nec, denique,

deſunt

deſunt exempla ubi inſtantis praelii ſpes Scorbuti vehementiam temperarit. *Ive's journal*, *apud Lind*, *p*. 91. 92.

XXVIII.

Horum animi pathematum (XXVII.) in hoc morbo inducendo, actio pendere videtur; vel, 1*mo*, A debilitate quam haec gignunt (*Gregory C. M. T.* 291.); aut, 2*do*, A perſpiratione impedita (XXIII. 2.), quam, ſi quae fides aphoriſmis Sanctorianis habenda eſt, haud parum minuunt. *Sanctorius de perſp*. § 7. *aph*. 2. 8.

Hoc modo cauſae excitantes; illo, autem, cauſae praediſponentes, evadunt.

XXIX.

Cauſae Scorbuti excitantes, vel in has, quae per ſe; vel in illas, quae non per ſe, niſi prioribus adjunctae ſunt, morbum inducere queunt, dividuntur. Prioris generis ſunt, nu-

trimenti

trimenti defectus, diaeta nautica, vegetabilium inopia, antacidorum abuſus; poſterioris ſunt, humiditas, frigus, aër impurus, immunditles.

XXX.

I. Nutrimenti defectus. Fertur enim, eos qui fame pereunt, ante mortem, ſymptomatibus Scorbuti levibus corripi. Idem narratur de iis qui, religionis cauſa, longam inediam tolerant. Neque cauſa hujus latet; provida enim Natura nobis famem dedit, 'qua incitaremur ad res ingerendas, 'quales idoneae fuerunt ad corporis jacturam reparandam, ejuſque corruptionem 'arcendam et corrigendam.' *Gregory*, *C. M. T.* 557.

XXXI.

II. Diaeta nautica. Diaeta haecce ex carnibus ſalitis, ex pane haud fermentato, ex aqua impura, &c. putreſcentibus, conſtans, ut dira docet

docet experientia, hunc morbum facere reperitur; quod explicandum eſt, vel ex ſtatu ciborum putrido, vel ex parvo nutrimento, quod talis diaeta continet.

XXXII.

III. Vegetabilium inopia. Terra, ex tali inopia Scorbuti orientis multa extant exempla. *Backſtrom apud Lind, p.* 400. *Sir John Pringle's Diſcourſe on preſerving the health of Mariners, p.* 11.

Mari, quoniam ſemper cum diaeta nautica (XXXI.) conjungitur haecce cauſa, malum ſocios navales per longa itinera maritima nunquam non, citius ſeriuſve, infeſtat. Non fruſtra enim frugum omne genus appetimus; quoniam ob aërem mephiticum, cujus copiam continent, et ob vim aceſcentem, quam poſſident, optima antiſeptica ſunt (XXIII. 1.) quae corpori animali applicari queunt.

XXXIII.

IV. Antacidorum abuſus. Quando mos hiſce pro lithonthripticis utendi nuperrime tam magnopere invaluit, Scorbuti veri ab illis, praeſertim alkalinis cauſticis, nimis diu uſitatis, inducti, quaedam extiterunt exempla (*Huxham on putrid Fevers*, *chap.* 5.). Hujus ratio ab acido perdito, aut aëre abſorpto (XXI. 1.) petenda eſt.

XXXIV.

V. Humiditas. Ex variis compertum eſt hiſtoriis, olim in Europa Scorbutum loca demiſſa et paluſtria ſaepiſſime viſitaſſe, et maximas ibi edidiſſe ſtrages. Etiam nunc in Hollandia paludoſa, tempore praeſertim brumali, frequentiſſime obſervatur. *Van Swieten*, *aph.* 1150. *Sir John Pringle's Diſeaſes of the Army*, *p.* 9.

Mari, quoque, ſaepius tempeſtat procellis et nubibus foeda, quam ſereno ſub coelo, apparet. *Anſon's Voyage.*

XXXV.

XXXV.

VI. Frigus. Veriſſimum quidem eſt, Scorbutum, in regionibus aquiloni vicinis, quam in illis Sole ſub ardente jacentibus (IV.), magis endemicum; et frequentiorem eſſe ſumma hieme, quam temporibus aeſtivis. Nonnulli quoque certos poſuere caloris limites, quos intra nunquam apparet Scorbutus (*Hulme's Theſis inaug. p.* 36.). Sed tamen valde dubium videtur, an hoc frigoris ſolius actioni, an potius cauſarum occaſionalium concurſui majori in tali ſitu, et hiſce temporibus, tribuendum ſit. *Sir John Pringle's diſcourſe, p.* 10. *Van Swieten, aph.* 1150.

XXXVI.

Reliquae cauſae excitantes (XXIX.), uti aër impurus, immundities, quando Scorbutus apparuit, hunc maligniorem reddent. Haec

et

et priora (XXXIV. XXXV.) morbum inducere videntur, perſpirationem diminuendo vel impediendo (XXIII. 2.), quod, ut ex experiments ſtaticis conſtat, potentiſſime efficiunt.

XXXVII.

Quo longius et fortius agunt hae cauſae remotae (XXV.—XXXVI.), et quo major harum eſt concurſus, eo magis epidemicus et malignus erit Scorbutus.

XXXVIII.

Ex hoc (XXXVII.) igitur facile intelligi poteſt, quam ob cauſam Scorbutus frequentius appareat, et magis ſaeviat, mari quam terra; cur nautae illo tam crudeliter affligantur, ducibus eorum integra valetudine adhuc utentibus; quare oppida quaedam obſidione cincta adeo infeſtaverit; quamobrem nonnullis in regionibus endemicus ſit; quam ob cauſam tanto frequentior olim fuerit

erit in Europa, quam nunc eſt; quare tam raro intra Tropicos ſeſe manifeſtet; &c. &c.

XXXIX.

Ex putredinis in ſanguinem et ſolida effectibus notis, omnium fere Scorbuti Symptomatum ratio facile reddi poteſt.

XL.

Inter primos putredinis effectus erunt, ſolidorum cohaeſio minor, et ſanguinis ipſius fluiditas major (XVI.). Sed, ex quo haecce ſanguinis fluiditas aucta pendeat, an ex majoris ſalium ammoniacalium quantitatis evolutione, ut putat Celeb. Cullenus (*Phyſiology*, § cclvii.); an ex aëris mephitici defectu, ut cenſuit Illuſt. M'Bridius (*Experimental Eſſays, paſſim.*), judicent periti.

Ex utroque autem effectu oriuntur haemorrhagiae, ſanguinis infra cutem effuſiones, ulcera foeda, ſolidorum in gangraenam proclivitas, &c.; quae omnia, citius in gingivis,

gingivis, ſtomacacen efficientia, quam in ulla alia corporis parte manifeſta erunt; nempe quia ibi caro mollior, teneriore obducta epidermide, et magis aëri expoſita, quam alibi eſt.

XLI.

Quoniam ex phyſiologia patet, vigorem in certa ſolidi ſimplicis cohaeſione, et in quodam vis nervoſae ſolidorum vitalium ſtatu, conſiſtere; debilitas, igitur, ſtatus vigori oppoſitus, ex alterutrius horum, et multo magis igitur ex utriuſque ſimul diminutione oriri poteſt. Quod in Scorbuto accidit; ſolidis enim putredine affectis, cohaeſio eorum imminuitur (XL.); et ex fluidorum putredine (XXII.), nervis totius corporis applicatur poteſtas ſedans atque infirmans, qua non major neque gravior vis debilitans, ut ex peſte et febribus putridis conſtat, corpori animali applicari poteſt. *Hoffman, de putredine, tom.* 4. § 24. *Cullen's Firſt Lines,* § 95.

XLII.

XLII.

Ex debilitate, hoc modo explicata (XLI.), multa ſymptomata fluunt. Quoniam obſervatur, omnem corporis motum eo magis ſtimulantem eſſe, quo magis debile corpus (*Cullen's Firſt Lines*, § cxxiv. 2.); Hinc in ſcorbuticis, pulſus, et cum illo conſentientis reſpirationis citatio, et uſque ad ſyncopen vel ſuffocationem utriuſque perturbatio; hinc quoque crura oedematoſa, hydropum genera varia, cordis palpitatio, &c.

XLIII.

Quotidiana teſtatur experientia, quendam animo ineſſe tonum, corporis vigorem pari paſſu comitantem; hinc igitur ex corpore ſcorbuticorum debilitato ſequuntur animi timor et moeſtitia. Ultra vero progredi audax et nefas jure haberetur; ſumma enim cum ſapientia, Deus Omnipotens animum inter et corpus commercium celavit, et atra texit caligne.

XLIV.

XLIV.

Quanquam pleraque Scorbuti ſymptomata hoc modo explicari (XL.—XLIII.) poſſunt; tamen adhuc ut explicetur reſtat, quam ob cauſam adeo afficiantur cartilagines et oſſa ipſa; quamobrem tendines indurentur, contrahantur; quare ſcorbutici contagioni febrium aliarum tam diu reſiſtant (*Rouppe*, *p.* 143. *Lind*, *p.* 504. *Hulme's Theſis*, *p.* 15.); cur Scorbutus febre vacet; quare nunquam contagioſus ſit, cum febres, multo minore putredinis gradu ſtipatae, per contagionem tam lethales ſunt, &c. &c.

XLV.

In Scorbuto Prognosis pendet,

I. Ab iſtis morbi ſymptomatibus, quae, magnam fluidorum putredinem, aut ſolidorum debilitatem, indicant.

II. Ab aegri quod ad vegetabilia ſitu.

XLVI.

Symptomata, quae magnam fluidorum putredinem (XLV. 1.) denotant, ideoque pro rata parte creſcens periculum, ſunt;

1. In ſanguinis maſſa; A. ſanguinis color a naturali recedens et ad nigrum vergens, textura infirma, proclivitas ad putredinem rapida; B. haemorrhagiae, quarum periculum per magnitudinem et locum aeſtimandum eſt; C. Effuſiones magnae ſeri flavi vel cruoris nigri.

2. In excretionibus; dejectiones foetidae; urina ruberrima, olida.

3. Totius corporis, ſpiritus, ulcerum, locorum quibus epiſpaſtica impoſita erant, foetor. *Cullen's Firſt Lines*, § xcix.

XLVII.

Symptomata debilitatis (XLV. 1.) ex quibus infauſta petenda eſt prognoſis, ſunt;

1. In functionibus vitalibus (XII.); pulſus debilis, intermittens; ad ſyncopen ex

motu vel ſitu erecto proclivitas; reſpirationis exilitas, difficultas.

2. In functionibus naturalibus (XIII.); anorexia, nauſea, vomitus; alvus pertinaciter aſtricta aut nimis ſoluta; cutis arida et anſerina.

3. In functionibus animalibus (XIV.); motuum voluntariorum debilitas; moeſtitia, timor. *Cullen's Firſt Lines*, § xcviii.

XLVIII.

Sed, potius a ſitu aegri quod ad vegetabilia (XLV. 2.), quam ex morbi ſymptomatis a debilitate aut putredine pendentibus (XLV. 1.), deducenda eſt prognoſis; namque, quando Scorbutus per longum duravit tempus, vegetabilibus ſine recentibus, ſanari nequit; diaeta autem vegetabili adhibita, in ultimis etiam ſtadiis curatio haud difficillima evadit.

Raro, igitur, ſi vegetabilium copia eſt, infauſta prognoſis. Si autem omnino

deſunt,

deſunt, incipiente etiam morbo, infauſta.

XLIX.

Scorbuto Medendi ratio apte dividitur in methodum prophylacticam, curativam, palliativam. De quibus ordine.

L.

Scorbuti, uti omnium morborum, *Prophylaxis*, in cauſis remotis amovendis et vitandis conſiſtit; corrigendae igitur ſunt praediſponentes (XXV.—XXVIII.), evitandae ſunt cauſae occaſionales (XXX.—XXXVI.).

LI.

Terra, cauſas amovere remotas (L.) adeo manifeſtum et facile eſt, ut nullo egeat commentario.

LII.

Mari, autem, quoniam cauſas amovere remotas difficillimum, immo impoſſibile evadit, remedium prophylacticum ad diram hancce avertendam peſtem maritimam accommodatum, anxie et diligenter exoptarunt reſpublicae nauticae. Hinc remedia multa, diverſiſſima, ſpecifica dicta, decantata fuerunt, uti ſales alkalini; acida foſſilia, vegetabilia; cortex Peruvianus diverſis ſub formis; vegetabilia antiſcorbutica, vel ſiccata, vel ſub formulis tincturae, eſſentiae, electarii, &c. Horum autem omnium fama brevi periit.

LIII.

Nec tamen vana aut irrita fuerunt vota. Laboribus enim Ill. Pringle, Lind, M'Bride, Cook, nunc invenitur diaeta, non medicina, Scorbutum praecaveri. Optime, igitur, hi illuſtriſſimi de genere humano meruerunt,

ruerunt, et praeſertim de te, Britannia, corona civica digniſſimi, propter tot millium tuorum civium conſervationem.

LIV.

Mari, igitur, in carnis recentis locum, optime ſubſtitui poteſt jus portabile.

Pro vegetabilibus recentibus, braſſicae quaedam praeparatio, haud ignota culinis, Germaniſque *Sour-krout* appellata, merito laudatur. *Pro condiendi methodo, vid. Lind, p.* 170. *Forſter's Obſervations made in a voyage round the world, p.* 628.

LV.

Pro potu communi habeant nautae cereviſiae copiam; hac enim deficiente, et vi et frequentia ſaevior evadit Scorbutus. *Lind, p.* 74.

Hujus locum optime ſupplent liquores ex abiete et pomis confecti, vulgo *ſpruce beer,*

beer, *cyder*, dicti; ſucci aurantiorum et limonum inſpiſſati; praeſertim autem muſtum hordeaceum (Anglice, *wort*), cujus uſum felicem, quanquam primum ab eximio illo philoſopho M'Bride ex theoria fuit laudatum, jam ſatis larga experientia demonſtravit. *M'Bride's Practice. Cook's Letter to the Royal Society. Sir J. Pringle's Diſcourſe.*

Quibus vero res ſuppetunt, vino generoſo, vel liquore *Punch* dicto, utantur.

LVI.

Aër navis, ſemper fere ob humiditatem vel ob mephitim noxius, per ventilationem frequentem renovetur; aut per ignem, per ſulphuris, pulveris pyrii, aceti, ſpiritus ardentis fumos, magis purus reddatur.

LVII.

Secretiones et excretiones corporis per idonea medicamenta promoveantur. Denique,

que, omnia munera nautica quam levia et aequabilia ſunto; et quam ſaepiſſime laboribus ludum jocoſque miſceant.

LVIII.

Si ad haec omnia (LII.—LVII.) accurate attendatur, navibus raro magnam inferet ſtragem morbus hicce dirus; et nautae, patriae noſtrae libertatis cuſtodes fideles, ejuſque injuriarum vindices lubentes, a Scorbuto incolumes ad novas terras, perque intentata aequora, viam poſſunt explorare.

LIX.

Cum vero ad prophylaxin non attenditur, vel quanquam ad illam attendatur, ſi nihilominus appareat Scorbutus, tunc ad *methodum curativam* (XLIX.) confugiendum eſt, quae in morbi cauſam proximam tollendo conſiſtit.

LX.

Fluidorum, igitur, putredo corrigenda eſt per,

1. Regimen antiſcorbuticum.
2. Medicamenta antiſeptica.
3. Excretiones auctas.

XLI.

Regimen antiſcorbuticum (LX. 1.) conſiſtit in

A. Cauſis amovendis remotis;

B. Vegetabili diaeta utenda.

C. Carnis recentis uſu.

D. Potu fermentato.

LXII.

De cauſis amovendis remotis (LXI. A.) nihil ab eodem conſilio in prophylaxi, ubi (L.—LVII.) ſatis ſuperque jam dictum eſt, differt.

LXIII.

LXIII.

Diaeta ſine vegetabilium recentium (LXI. B.) fruſtra medicina paratur, cum per longas morbus invaluit moras (XLVIII.). In Scorbuti cura, vegetabilia quaedam, antiſcorbutica dicta, naturae plerumque acris, claſſis tetradynamiae Linnaei Syſtematis, prae aliis, omnibus fere auctoribus laudantur, et uſurpantur. *Linn. Mat. Med. p.* 159.

Quoniam, vero, ex ſatis larga experientia conſtat, vegetabilia, et natura et virtutibus diverſiſſima, Scorbutum curaſſe, qualia ſint forſan had multum refert. *De Haen, Problemata de Scorbuto*, § 2. 4.

LXIV.

Cum conſideratur vegetabilia, utcunque aliter ſint diverſa, omnia tamen plus minuſve aceſcere, et aëra mephiticum continere, quorum ambo maxime antiſeptica ſunt; certe illa; igitur, quae maximam aëris

mephitici quantitatem continent, quae maxime aceſcentia, quae maxime nutrientia, denique quorum magna copia ingeri poſſit, aliis omnibus anteponenda ſunt. Hinc ad fructus, praeſertim *acido-dulces*, et ad herbas *oleraceas*, decurritur. Qualiacunque tamen ſint vegetabilia, primo caute aſſumi debent, ne cruentum alvi fluxum inducant.

LXV.

Carne recente (LXI. C.) quibuſdam in caſibus Scorbutum depulſum fuiſſe, haud deſunt exempla quae probant. *M'Bride's Eſſays*, *p.* 183.

Propter autem talis diaetae naturam putreſcentem ſemper cum diaeta vegetabili conjungi debet.

Si, quantum diaetam in hoc morbo ſpectat, quaedam carnes aliis anteponendae; certe minus alkaleſcentes, hoc eſt, illae quae in putredinem minus pronae, uti animalium juniorum, herbivororum, domeſticorum, et recenter occiſorum carnes, eligendae ſunt.

Ut

Ut locum medium vegetabilia inter et animalia tenet lac, in hoc morbo optime uſurpari poteſt. *Mead on the Scurvy, p.* 445.

LXVI.

Liquores imperfecte fermentati (LXI. D.), propter vim aceſcentem et aëris mephitici copiam, non minus in cura, quam in prophylaxi (LV.), utiles ſunt.

LXVII.

Methodus ſecunda, per quam fluidorum putredinem removere proponitur, eſt, per ea medicamenta quae vim putredinis corrigendae poſſident, Antiſeptica dicta (LX. 2.). Horum copiam nobis ſuppeditavit provida Natura; pauca tamen, debita quantitate, uſurpari poſſunt. Camphora a quibuſdam (*Anderſon's Theſis inaug. p.* 34.); aër mephiticus optimo cum ſucceſſu ab aliis, exhibetur. *Dobſon's Commentary on fixed Air.*

Omnibus

Omnibus autem antiſepticis anteponenda ſunt acida, quorum acida vegetabilium nativa multo magis potentia ſunt, quam acida foſſilia, aut acida vegetabilium per fermentationem evoluta; quia aëris mephitici copiam habent; quia majori copia uſurpari poſſunt; et forſan quia nutrimenti aliquid continent.

LXVIII.

Quoniam debilitas putredini favet, (XXVI.) in hoc morbo tonica utenda ſunt, quorum praecipua ſunt vinum et cortex Peruvianus.

LXIX.

Modus poſtremus putredinem amovendi eſt, excretiones augendo (LX. 3.); harum enim obſtructione, et inducitur Scorbutus, et ingraveſcit (XXIII. 2.). In hunc finem

ſinem igitur medicamenta emetica, cathartica, diuretica, diaphoretica, leniſſima et maxime antiſeptica, prodeſſe poſſunt. Idem, magis tamen jucunde et tuto, mundities, et exercitatio viribus aptata, praeſtant.

LXX.

Cum ad Scorbutum curandum obtineri nequit diaeta vegetabilis, ſymptomata et diriſſima et periculoſiſſima levanda ſunt; hinc *Methodus palliativa* (XLIX.).

LXXI.

Stomacace, haemorrhagiae variae, diarrhoea, ſalivatio, per aſtringentia, uti acida, elixir vitrioli, tincturam roſarum, alumen, &c. vel per tonica (LXVIII.) mitigantur. Foveantur tendines contracti. Si dolor aliquis magnopere urget, utenda, ſed caute, veſicatoria.

LXXII.

In ulceribus ſcorbuticis, lenis adhibeatur compreſſio, ut fungi ſupprimantur; applicentur aſtringentia (LXXI.), ut ſiſtantur haemorrhagiae; et antiſeptica (LXVII.), ut melior evadat ſuppuratio, et ut corrigatur putredo.

LXXIII.

In Scorbuto medicamenta ſeptica, ſtimulantia, mercurialia, evacuantia omnigena, admodum nocere ſolent; cujus rei ratio ex antedictis facile patebit.

LXXIV.

Si huic morbo ullus alius conjungitur, uti morbus primarius tractandus eſt. Scorbuto remoto, ſi phthiſis, icterus, aut dirus ſuccedat hydrops, per medicamenta hiſce morbis dicata, tollenda ſunt.

Hac

* * * * *

Hac diſſertatione ad finem tandem perducta, nil aliud reſtat quam ut obſecrem, chartulam juvenilem, cito perituram, vos, Profeſſores dilectiſſimi, amici cariſſimi, et vos, caeteri ſtudiorum ſocii, leni corrigatis manu; veniam quam petimus dabimuſque viciſſim.

FINIS.